

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 205/2020
07.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јулијана Степанић Павловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова ..., Управа граничне полиције СГП ..., коју заступа Републичко јавно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4914/13 од 21.05.2014. године, у седници већа одржаној 07.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4914/13 од 21.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П1 767/10 од 20.03.2013. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде за рад ноћу, за време државних празника и за прековремени рад, за период од 01.04.2007. године до 31.12.2010. године, исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости до исплате, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 6.000,00 динара, а захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка преко досуђеног износа одбијен, као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4914/13 од 21.05.2014. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Тужилац је против другостепене пресуде изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбама члана 399. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.125/04 и 111/09), који се примењује у смислу члана 506 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14) и оценио да је ревизија тужиоца неоснована.

Одредбом члана 394. став 1. ЗПП је прописано да против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу изјавити ревизију у року од 30 дана од дана достављања преписа пресуде.

Према доставници у списима, пуномоћник тужиоца адвокат Јулијана Степанић Павловић је побијану другостепену пресуду примила 24.06.2014. године, а ревизију је изјавила 20.07.2018. године, по протеклу законског рока за подношење ревизије од 30 дана, због чега је ревизија неблаговремена.

Према ставу израженом у пракси Врховног касационог суда, неосновани су наводи ревизије којима указује да је ревизија благовремено изјављена, с позивом на члан 403. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14) и решења Уставног суда Уж 4012/2015, Уж 6914/2014, Уж 6394/2014 и члана 2. Закона о парничном поступку. Ово, јер рок од 30 дана за изјављивање ревизије према члану 394. став 1. ЗПП тече од дана достављања другостепене пресуде и представља законски рок чијим протеклом је изјављена ревизија неблаговремена. Имајући у виду када је пуномоћник тужиоца примио другостепену пресуду, а када је против исте изјавио ревизију, то следи да је ревизија тужиоца неблаговремена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу одредбе члана 404. ЗПП.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић